

3 - ئىمامچىلىقنى ياقلايدىغان شىئەلەر

(ئون ئىككى ئىمامچىلار)

ئېنىقلىما:

ئون ئىككى ئىمامچىلىقنى ياقلايدىغان شىئەلەر ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ خەلىپىلىكىگە ئەبۇ بەكر، ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ۋە ئوسمان ئىبنى ئەففان (ئاللاھ ئۇلارنىڭ ھەممىسىدىن رازى بولسۇن) لاردىن ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى دەۋا قىلغان مۇسۇلمانلارنىڭ بىر پىرقىسىدۇر. ئۇلار "ئىمامچىلار" دەپمۇ ئاتىلىدۇ؛ چۈنكى ئۇلار ئىمامچىلىقنى ئۆزلىرىنى مەشغۇل قىلىدىغان ئەڭ ئاساسلىق ئىشلارنىڭ بىرى قىلىۋالغان. ئۇلار يەنە ئون ئىككى ئىمامچىلار، دەپمۇ ئاتىلىدۇ؛ چۈنكى ئۇلار ئۆز داۋالىرىدا، ئون ئىككى ئىمامنىڭ ئاخىرىقىسى سامىرادىكى سەردابقا كىرىپ كەتكەن، دېيىشىدۇ. ئۇلار يەنە ئۆزلىرىنىڭ پەرقلىق قاراشلىرى، پىكىرلىرى بىلەن ئەھلى سۈننەت ۋە لىجائەتنىڭ دەل قارشىسىدىكى بىر تەرەپتۇر. مەزھىپىنى ئىسلام ئالەمىگە ئومۇملاشتۇرۇش ئۈچۈن پائالىيەت ئېلىپ بارىدۇ.

قورۇلشى ۋە ئاساسلىق كىشىلىرى:

◆ ئىمامچىلىقنى ياقلايدىغان شىئەلەر ئىمام، دەپ ھېسابلايدىغان ئون ئىككى ئىمام بولۇپ، تۆۋەندىكى تەرتىپ بويىچە تىزىلىدۇ:

1 - توغرا يولدىكى خەلىپىلەرنىڭ تۆتىنچىسى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كىيىۋىلى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولۇپ، ئۇنى "ئەلمۇرتەزا"، دەپ ئاتايدۇ. ئۇ ھىجرىيەنىڭ 40 - يىلى رامزاننىڭ 17 - كۈنى كۇفە مەسچىتىدە ئابدۇرراھمان ئىبنى مۇلجەم ئىسىملىك خاۋارىجىنىڭ ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن قىلغان سۈيىقەستىدىن كېيىن ۋاپات بولغان.

2 - ھەسەن ئىبنى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما (3ھ - 50ھ) بولۇپ، ئۇنى "مۇجتەبا" دەپ ئاتىشىدۇ.

3 - ھۈسەين ئىبنى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما (4ھ - 61ھ) بولۇپ، ئۇنى "شەھىد" دەپ ئاتىشىدۇ.

4 - ئەلى زەينۇل ئابىدىن ئىبنى ئەلھۈسەين (38ھ - 95ھ) بولۇپ، ئۇنى "سەجىد" دەپ ئاتىشىدۇ.

5 - مۇھەممەد باقىر ئىبنى ئەلى زەينۇل ئابىدىن (57ھ - 114ھ) بولۇپ، ئۇنى "باقىر" دەپ ئاتىشىدۇ.

6 - جەئفەر ئەسسادىق ئىبنى مۇھەممەد باقىر (83ھ - 148ھ) بولۇپ، ئۇنى "سادىق" دەپ ئاتىشىدۇ.

7 - مۇسا ئەلكازىم ئىبنى جەئفەر ئەسسادىق (128ھ - 183ھ) بولۇپ، ئۇنى "كازىم" دەپ ئاتىشىدۇ.

8 - ئەلى ئەررىزا ئىبنى مۇسا ئەلكازىم (148ھ - 203ھ) بولۇپ، ئۇنى "رىزا" دەپ ئاتىشىدۇ.

9 - مۇھەممەد ئەلجەۋاد ئىبنى ئەلى ئەررىزا (195ھ - 220ھ) بولۇپ، ئۇنى "تەقى" دەپ ئاتىشىدۇ.

10 - ئەلى ئەلھادىي ئىبنى مۇھەممەد ئەلجەۋاد (212ھ - 254ھ) بولۇپ، ئۇنى "نەقى" دەپ ئاتىشىدۇ.

11 - ئەلھەسەن ئەلئەسكەرىي ئىبنى ئەلى ئەلھادىي (232ھ - 260ھ) بولۇپ، ئۇنى "زەكى" دەپ ئاتىشىدۇ.

12 - مۇھەممەد ئەلمەھدىي ئىبنى ھەسەن ئەلئەسكەرىي (256ھ -) بولۇپ، "كۈتلىۋاتقان ھۆججەت" دەپ ئاتىشىدۇ.

ئۇلار ئون ئىككىنچى ئىمامنى دادىسىنىڭ سامىرادىكى ئۆيىدىكى سەرداب (ئورەك) قا كىرىپ كەتكەن، ئەمما ھېچكىم ئۇنىڭ قايتقانلىقىنى كۆرمىگەن، دەپ داۋا قىلىشىدۇ. غايىب بولغان چاغدىكى يېشى توغرىسىدا ئىختىلاپ قىلىشىدۇ، تۆت ياش، دېگەنلەرمۇ، سەككىز ياشتا ئىدى، دېگەنلەرمۇ بار. ئەمما، كۆپ ساندىكى تەتقىقاتچىلار ئۇنىڭ ئەسلى يوق ئىكەنلىكىنى، بۇنىڭ پەقەت شىئەلەرنىڭ ئويدۇرمىلىرىنىڭ بىرى ئىكەنلىكى قارىشىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. ئۇنى "مەئدۇم ياكى مەۋھۇم" دەپ ئاتىشىدۇ.

◆ تارىخىي نوقتىدىن كۆزگە كۆرۈنگەن كىشىلىرىنىڭ بىرى ئابدۇللاھ ئىبنى سەبەئ بولۇپ، يەمەنلىك يەھۇدىيلاردىن. ئىسلامنى قوبۇل قىلغان ۋە يەھۇدىي پىكىرىدە ئۇچراتقان رەجئە ، ئۆلۈمنىڭ يوقلىقى، زېمىننىڭ پادىشاھلىقى، مەخلۇقاتلارنىڭ ھېچقاندىنمۇ قادىر بولالمايدىغان ئىشلارغا قادىر بولۇش، ھېچكىم بىلمەيدىغانى بىلىش، ئاللاھ سۇبھانەھۇ ۋە تائالاغا بىدائ (ئىرادىسىنى ئۆزگەرتىش) ۋە ئۇنتۇشنى مۇئەييەنلەشتۈرۈش قاتارلىق (ئاللاھ تائالا ئۇلارنىڭ ئېيتقانلىرىدىن پاكىتۇر) يەھۇدىي پىكىرىنى شىئەلەرگە ئېلىپ كىرگەن. يەھۇدىي دىنىدا چېغدا يۈشەئ ئىبنى نۇن مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋارىسى دەپ ئىتتى، ئىسلامغا كىرگەندىن كېيىن ئەلى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋارىسى، دەيدىغان بولدى. مەدىنىدىن مىسىر، كۇفە،

بۇ ئېسىل كۆپىيىدىغان بىرىنچى باسمىنى نەشىردىن چىققاندىن كېيىن، دۇنيا مۇسۇلمان ياشلار ئىتتىپاقىغا، شىئەلەرنىڭ تەسىس قىلغۇچىسىنىڭ ئابدۇللاھ ئىبنى سەبەئكە نىسبەت بىرىلگەنلىكىگە ئېتىراز بىلدۈرۈپ، شىئە ئوقۇرمەنلەردىن بىر قانچە پارچە خەت كەلدى. بىز بۇ يەردە ئىبنى سەبەئنى تىلغا ئالغىنىمىزدا، ئۇنى شىئە ۋە سۈننىلەردىن تەركىپ تاپقان ئىسلامىي مەنبەلەر تەرىپىدىن مۇئەييەنلەشتۈرۈلگەن نەرسىنى تىلغا ئالمىز. بۇ مەنبەلەر ئىبنى سەبەئنىڭ شىئەلەرنىڭ ئەقىدىلىرىگە كۆپىنچىسى ئويغۇن كىلىدىغان ۋە ئۇلارغا ئائىت پىكىرلەرگە تۇنجى چاقىرغان كىشى ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدۇ. ھەتتا، "سەبەئىيە" ئىسمىلىك رادىكال بىر شىئە پىرقىسى ئۇنىڭغا نىسبەت بىرىلىدۇ. بۇ مەسىلىلەرنى سۈننى ئۆلىمالىرىدىن باشقا، شىئەلەردىن ئەنناشە ئەلئەكبەرمۇ " ناملىق كىتابىنىڭ 22-بىتى ۋە باشقا بەرلەردە زىكىر قىلىدۇ.

ئەمما ئابدۇللاھ ئىبنى سەبەئنىڭ رادىكاللىقى، پىكىرلىرى ئاساسەن مۇتەۋاتىر بولۇپ، ئۇنى شىئە ۋە سۈننى ئۆلىمالار زىكىر قىلغان. ئۇنىڭ بەزى خەۋەرلىرى " ناملىق كىتابىنىڭ 20-بىتىدە، نوبەختى (310ھ) " ناملىق كىتابىنىڭ 23-بىتىدە، شۇنىڭدەك ئەلەكشى ئەششىئىي "رجال" ناملىق كىتابىنىڭ 98، 100-بەتلەردە ئىبنى سەبەئ توغرىسىدا بىر قاتار خەۋەرلەرنى كەلتۈرگەن ۋە باشقىلار. ئەمما، ئىبنى سەبەئنىڭ مەۋجۇتلىقى ۋە ئۇنىڭ ئوينىغان رولى توغرىسىدىكى گۇمانلىنىش مەسىلىسى يېڭى مەسىلە بولۇپ، ئۇنى شەرقشۇناسلار باشلىغان ۋە ھازىرقى زامان شىئە يازغۇچىلىرىنىڭ بەزىلىرى ئۇلارغا ئەگەشكەن.

(بۇ تېمىا توغرىسىدا ئەتراپلىق مەلۇماتقا ئىگە بولۇش ئۈچۈن، دوكتور سەلبان ئىبنى فەھىد ئەلئۆدەنىڭ "ئابدۇللاھ ئىبنى سەبەئ ۋە ئۇنىڭ ئىسلامنىڭ دەسلەپكى دەۋرىدە پىنتە پەيدا قىلىشتىكى تەسىرى" ناملىق كىتابىغا مۇراجىئەت قىلىشنى تەۋسىيە قىلىمىز. ئۇنىڭ ئەسلىسى ئۇنۋېرسىتېت دىسپورتاتسىيىسى بولۇپ، يازغۇچى ئۇنىڭدا ئىبنى سەبەئ توغرىسىدىكى مەلۇماتلارنىڭ ساغلاملىقىنى ئىسپاتلاپ چىققان. بۇ دىسپورتاتسىيە ھىجرىيە 1402 - يىلى مۇنازىرىگە قويۇلغان.)

ئۆلگەندىن كېيىن دۇنياغا قايتىدىغانلىقىغا ئىشىنىدىغان بىر خىل مەزھەب - تەرجىمان.

فۇستات ۋە بەسرە قاتارلىق جايلارغا يۆتكەلگەن. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا "سەن سەن" يەنى سەن ئاللاھ، دېگەن. بۇ سۆز بىلەن ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنى ئۆلتۈرۈشنى ئويلىغان ئەمما، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئۇنداق قىلماسلىقىنى تەۋسىيە قىلغان. شۇنىڭ بىلەن ئۇنى مەدائىنغا سۈرگۈن قىلغان.

◆ مەنسۇر ئەھمەد ئىبنى ئەبۇ تالىب ئەتتەبەرەسىي (588ھ ۋاپات بولغان):
"الإحتجاج" ناملىق كىتابنىڭ ئاپتۇرى، بۇ كىتاب 1302 - يىلى ئىراندا بېسىلغان.

◆ كۈلەينىي: "الكافي" ناملىق كىتابنىڭ ئاپتۇرى. بۇ كىتاب 1278 - يىلى ئىراندا بېسىلغان. بۇ ئۇلارنىڭ نەزىرىدە ئەھلى سۈننەتنىڭ نەزىرىدىكى بۇخارىينىڭ ئورنىدا تۇرىدۇ. ئۇنىڭدا 16199 ھەدىس بار، دەپ داۋا قىلىشىدۇ.

◆ ھاجى مىرزى ھۈسەين ئىبنى مۇھەممەد تەقىي ئەننۇرىي ئەتتەبەرەسىي (1320ھ ۋاپات بولغان): ئۇ نەجەفتىكى مۇرتەزەۋىي قەبرىستانلىقىغا دەپنە قىلىنغان. ئۇ "فصل الخطاب في إثبات تحريف كتاب رب الأرباب" ناملىق كىتابنىڭ ئاپتۇرى بولۇپ، ئۇنىڭدا، قۇرئاننىڭ كەم - زىيادە تەرەپلىرى بار، دەپ داۋا قىلىدۇ. بۇ بىلجىرلاشلىرىنىڭ ئارىسىدا "ئىنشىراھ سۈرىسى" دىن "وجعلنا علياً صهراً" (يەنى ئەلىنى ساڭا كىيىۋغۇل قىلدۇق) ئىبارىسى چۈشۈپ قالغان، دەپ داۋا قىلىدۇ. ئاللاھ تائالا ئۇلارنىڭ بۇ بىلجىرلاشلىرىنىڭ توغرا بولۇپ قېلىشىدىن پاناھدا ساقلىسۇن! بۇ كىتاب ھىجرىيە 1289 - يىلى ئىراندا نەشىر قىلىنغان.

◆ ئايەتۇللاھ مامقانىي: "تنقيح المقال في أحوال الرجال" ناملىق كىتابنىڭ ئاپتۇرى. ئۇ شىئەلەرنىڭ نەزىرىدە رىۋايەتچىلەرنىڭ ساغلاملىرى بىلەن تەكشۈرۈشكە تېگىشلىكلىرىنى ئايرىيدىغان ئىمام، دەپ قارىلىدۇ. ئۇنىڭ كىتابىدا ئەبۇ بەكر ۋە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇلارغا تاغۇت ۋە قورقۇنچاق لەقەملىرى بىرىلىدۇ. بىرىنچى جىلد، 207 - بەتكە قاراڭ. بۇ كىتاب 1352 - يىلى ئىراندا بېسىلغان.

◆ "تهذيب الأحكام" ناملىق كىتابنىڭ ئاپتۇرى ئەبۇ جەئفەر ئەتتۇسىي. "الوافي" ناملىق كىتابنىڭ ئاپتۇرى موللا مۇھسىن ئەلكاشىي دەپ چاقىرىلىدىغان مۇھەممەد ئىبنى مۇرتەزا. "وسائل الشيعة إلى رسائل الشريعة" ناملىق كىتابنىڭ ئاپتۇرى مۇھەممەد ئىبنى ھەسەن ئەلھۇر ئەلئامىلىي. "بحار الأنوار في أحاديث النبي والأئمة الأطهار" ناملىق كىتابنىڭ ئاپتۇرى ئەلمەجلەسىي ئىسمى بىلەن تونۇلغان مۇھەممەد باقىر ئىبنى ئەششەيخ مۇھەممەد تەقىي. "منهج الصادقين" ناملىق كىتابنىڭ ئاپتۇرى فەتھۇللاھ ئەلكاشانىي. "شرح نهج البلاغة" ناملىق كىتابنىڭ ئاپتۇرى ئىبنى ئەبۇلھەدىد.

◆ ئايەتۇللاھ ئەلخۇمەينى: ھازىرقى زامان شىئەلىرىنىڭ كۆزگە كۆرۈنگەن كىشىلىرىنىڭ بىرى. ئىراندىكى شىئەلەر ئىنقىلابىنى قوزغاپ ھۆكۈمەتنىڭ تىزگىنىنى قولغا ئالغان. ئۇنىڭ "سىرلارنىڭ ئېچىلىشى"، "ئىسلام ھۆكۈمىتى" ناملىق كىتابلىرى بار. ئۇ فىقھىي ئالىمنىڭ ۋالىي بولۇشى نەزىرىسىنى ئوتتۇرىغا قويغان. گەرچە ئىنقىلابنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە ئورتاق ئىسلامىي شۇئارلارنى كۆتۈرۈپ چىققان بولسىمۇ، ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇنىڭ تار دائىرىدىكى رادىكال شىئە ئېقىمى

ئىكەنلىكى ۋە ئۇنى ئىسلام دۇنياسىنىڭ باشقا جايلىرىغا ئىكسپورت قىلىش نىيىتىنىڭ بارلىقى ئىسپاتلانغان. نەتىجىدە بەزى باسقۇچلارنى باسقان بولۇپ، ئۇلار باشقا سەۋەبلەر بىلەن بىرلىكتە سەككىز يىل داۋاملاشقان ئىراق - ئىران ئۇرۇشىنىڭ پارتىلىشىغا ئېلىپ بارغان.

پىكىر ۋە ئېتىقادلار

◆ ئىماملىق (خەلىپىلىك): ئىماملىق (تەۋسىيەسى) يازما شەكىلدە بولۇشى لازىم. يەنى دەسلەپكى ئىمام ئۆزىدىن كېيىن كىلىدىغان ئىمامنى سۈپەتلەپ ئەمەس، مۇئەييەنلەشتۈرۈپ تۇرۇپ يازما ۋە سىيەت قالدۇرىشى ۋاجىب. ئىماملىق مۇھىم ئىشلارنىڭ بىرى بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈمىتىنىڭ ھەر بىرى بىر خىل قاراشنى ئوتتۇرىغا قويدىغان ئەھۋالدا ئۇلارنى تاشلاپ قويۇپ، كېتىپ قېلىشى جائىز ئەمەس. بەلكى، ئىشلارنى كونترول قىلىدىغان بىر كىشىنى تەيىنلىشى ۋاجىبتۇر.

- بۇنىڭغا غەدىر خەم بايرىمى كۈنىدە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىدىن كېيىن ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئىمام بولۇشىغا تەۋسىيە قىلىپ، ئاشكارا خەت قالدۇرغان، دېگەننى دەلىل قىلىدۇ. بۇ ھادىسىنى ئەھلى سۈننەتنىڭ ھەدىسشۇناس ياكى تارىخچىلىرى تەستىقلىمايدۇ.

- ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئىككى ئوغلى ھەسەن ۋە ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇلارغا يازما ۋە سىيەت قالدۇرغانلىقىنى داۋا قىلىشىدۇ... ۋاھاكازالار. ھەر بىر ئىمام ئۆزىدىن كېيىن كېلىدىغان ئىمامنى ۋە سىيىتى ئارقىلىق تەيىنلەيدۇ. ئۇلارنى ۋە سىيەت قىلىنغۇچىلار، دەپ ئاتايدۇ.

◆ پاكلىق (ئەسەمە): ئەھلى بەيتتىن چىققان ئون ئىككى ئىمام ئۇلارنىڭ قارىشىچە خاتالىق ۋە ئۇنتۇشتىن، چوڭ - كىچىك گۇناھلارغا يېقىنلىشىشتىن پاكىتۇر.

◆ ئىلاھىي ئىلىم: ئىماملارنىڭ ھەر بىرىگە شەرئەتنى تولۇقلاش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىلمىدىن بىرىلگەن، ئۇلار ئىلاھىي ئىلىمغا ئىگە. يالغۇز ئۇلارغا ۋەھىي قىلىنمايدىغانلىقىدىن باشقا پەيغەمبەر بىلەن ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا ھېچقانداق پەرق يوق. ئاللاھ تائالانىڭ ئەلچىسى زاماننىڭ تەقەززاسىغا كۆرە، كىشىلەرگە بايان قىلىپ بىرىشى ئۈچۈن شەرئەتنىڭ سىرلىرىنى ئۇلارغا قالدۇرۇپ قويغان.

◆ ئادەتتىن تاشقىرى ئىشلار: ئادەتتىن تاشقىرى ئىشلارنىڭ ئىمامنىڭ قولىدا يۈز بىرىشى جائىز بولۇپ، ئۇنى "مۆجىزە" دەپ ئاتىشىدۇ. ئەگەر بىر ئىمامغا سابىق ئىمامتىن يازما ۋە سىيەت بولمىسا، بۇ ئەھۋالدا ئۇنىڭ ئىماملىقى بۇ خىل ئادەتتىن تاشقىرى ئىشلار ئارقىلىق ئىسپاتلىشى ۋاجىب.

◆ غايىب بولۇش: ئۇلار زاماننىڭ ئەقلىي ۋە شەرئىي جەھەتتىكى ئاللاھنىڭ ھۆججەتلىرىدىن خالىي بولمايدىغانلىقى قارىشىدۇر. بۇنىڭغا ئاساسەن، ئۇلار داۋا قىلغاندەك، ئون ئىككىنچى ئىمامنىڭ ئۆزىنىڭ خانىسىدە غايىب بولغانلىقىنى،

ئۇنىڭ بىر چوڭ، بىر كىچىك غايىب بولۇدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ. بۇ ئۇلارنىڭ ئەپسانىلىرىنىڭ بىرىدۇر.

◆ ئۆلگەندىن كېيىن دۇنياغا قايتىش (الرجعة): ئۇلار مۇھەممەد ئىبنى ھەسەن ئەلئەسكەرىي زامانىنىڭ ئاخىرىدا، ئاللاھ تائالا ئۇنىڭغا چىقىشقا رۇخسەت بەرگەن چاغدا قايتىپ كىلىدۇ، دەپ ئېتىقاد قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى شام نامىزىدىن كېيىن، ئۇنىڭ خانىسىنىڭ ئىشىكى ئالدىدا تۇرىشاتتى. ئۇ يەرگە مىنىدىغان نەرسە ئېلىپ كىلىپ، ئىسمىنى چاقىرىشاتتى، قايتىپ چىقىشقا تەكلىپ قىلىشاتتى، بۇ ئەھۋال ئاسماننى يۇلتۇزلار قاپلىغانغا قەدەر داۋاملىشاتتى، ئاندىن تارقىلىپ كىتەتتى، كىلىدىغان كۈنى ئاخشىمى بۇ ئىشنى يەنە تەكرارلىشاتتى. ئۇلار، ئۇ قايتىپ كەلگەندە، زېمىن تەڭسىزلىك ۋە زۇلۇمغا توشۇپ كەتكەندەك ئادالەتكە توشۇپ كېتىدۇ. تارىختىكى شىئەلەرنىڭ رەقىبلىرىدىن قىساس ئالىدۇ، دېيىشىدۇ. ئىمامچىلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ئۆلگەندىن كېيىن قايتىپ كىلىدىغانلىقى ئوتتۇرىغا قويىلىدۇ. باشقا پىرقىلىرىنىڭ بىر قىسىملىرى بەزى ئۆلۈكلەرنىڭ قايتىپ كىلىدىغانلىقىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ.

◆ تەقىيە : شىئەلەر بۇنى دىنىي ئۇسۇللارنىڭ بىرى، دەپ ھېسابلايدۇ. ئۇنى تەرىك قىلغانلار نامازنى تەرىك قىلغان كىشىلەر بىلەن ئوخشاش بولىدۇ. ئۇ، چىقىدىغان ئىمام چىققانغا قەدەر سەل قاراشقا بولمايدىغان ۋاجىب بولۇپ، كېمكى ئۇنىڭ چىقىشىدىن ئىلگىرى بۇنى تەرىك قىلسا، ئۇ ئاللاھنىڭ ۋە ئىمامچىلارنىڭ دىنىدىن چىققان بولىدۇ. بۇنىڭغا ئاللاھ تائالانىڭ: «ئۇلاردىن قورقۇپ دوستلۇق ئىزھار قىلىشىڭلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا» دېگەن ئايىتىنى دەلىل كەلتۈرىدۇ. ئۇلار يەنە، "تەقىيە مېنىڭ ۋە ئاتىلىرىمنىڭ دىنى، تەقىيە بولمىغان ئادەمدە ئىمان بولمايدۇ" دېگەن سۆزنى بەشىنچى ئىمام ئەبۇ جەئفەرگە ئائىت، دېيىشىدۇ. ئۇلار "تەقىيە" نىڭ مەنىسىدە يىتەرلىك دەرىجىدە ئىچكىرىلەپ كېتىدۇ.

◆ مۇتئە (ۋاقتلىق نىكاھلىنىپ ھۇزۇرلىنىش): ئۇلار، ئاياللاردىن پايدىلىنىشنى ئادەتلەرنىڭ ياخشىسى، يېقىنلىشىشنىڭ ئەۋزەل يولى، دەپ قارايدۇ ۋە بۇنىڭغا ئاللاھ تائالانىڭ: «قايسىكى ئاياللارنى (نىكاھلاپ ئېلىپ) پايدىلانساڭلار، ئۇلارغا (نىكاھ ۋاقتىدا) بېكىتىلگەن مەھرىلىرىنى بېرىڭلار» دېگەن ئايىتىنى دەلىل قىلىپ كۆرسىتىدۇ. ئىسلام بۇنىڭغا ئوخشاش چەكلىك مۇددەتنى شەرت قىلغان نىكاھلىنىشنى ھارام قىلغان. ئەھلى سۈننەتنىڭ كۆپىنچىسى ئاخىرىغىچە ئۆي تۇتۇش نىيىتىنى ھازىر قىلىشنى نىكاھنىڭ شەرتى، دەپ قارايدۇ. ۋاقتلىق نىكاھلىنىشنىڭ جەمئىيەتكە نۇرغۇن سەلبىي تەسىرلىرى بولۇپ، ئۇنىڭ ھاراملىقىنى ئىسپاتلاشقا يېتىپ ئاشىدۇ.

"تەقىيە" نىڭ ئوقۇم دائىرىسى توغرىسىدا، شىئەلەر بىلەن سۈننى ئالىملار ئوتتۇرىسىدا ئوخشىمىغان قاراشلار مەۋجۇت. ئەمما، ئۇ، بىر ئىشنىڭ (مەسىلەن ئىماننىڭ) قەلبىتە مەۋجۇت بولسىمۇ، ئۆزىگە زىيان يېتىپ قىلىش خەۋپى بولسا، ئۇنى ئاشكارا قىلماسلىق، باشقىلاردىن يۇشۇرۇش، دېگەنگە ئوخشاش مەنىلەرنى بېرىدۇ. - تەرجىمان.
ئال ئىمران سۈرىسى، 28-ئايەت.
نسا سۈرىسى، 24-ئايەت.

◆ ئۇلار قوللىرىدا "فاتىمەنىڭ قۇرئىنى" ئىسىملىك بىر قورئىنىنىڭ بار ئىكەنلىكىنى داۋا قىلىدۇ: كۈلەينى ئۆزىنىڭ "الكافي" ناملىق كىتابىنىڭ 57-بەت، ھىجرىيە 1278-يىلى بېسىلغان نۇسخىسىدا جەئفەر ئەسسادىقتىن رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: "قېشىمىزدا پاتىمە ئەلەيھەسسالامنىڭ قۇرئىنى بار ئىدى. فاتىمەنىڭ قۇرئىنى دېگەن نېمە؟ - ، دېدىم. ئۇ: قۇرئان بولۇپ، سىلەرنىڭ قۇرئىنىڭلاردەك ئۈچ ھەسسە كىلىدۇ، ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، ئۇنىڭدا سىلەرنىڭ قۇرئانلىرىدىن بىر ھەرپمۇ يوق - ، دېدى."

◆ بەرائە (ئادا - جۇدالىق): ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئەبۇ بەكر، ئۆمەر ۋە ئوسمان (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) لاردىن ئىبارەت ئۈچ خەلىپىدىن ئادا - جۇدا ئىكەنلىكىنى ئېلان قىلىدۇ ۋە ئۇلارنى ئەڭ رەزىل سۈپەتلەر بىلەن سۈپەتلەيدۇ؛ چۈنكى ئۇلار (شۇلارنىڭ داۋا قىلىشلىرىچە) خەلىپىلىكىنى ئۇلارغا قارىغاندا ئەڭ ھەقىقەت سانىلىدىغان ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن تارتىۋالغان. ئۇلار يەنە ئەھمىيەتلىك ھەر قانداق ئىشنى باشلىغاندا، «بىسىمىللاھ» نىڭ ئورنىغا ئەبۇ بەكر ۋە ئۆمەرگە لەنەت ئوقۇش بىلەن باشلايدۇ. ئۇلار يەنە ساھابىلەردىن نۇرغۇن كىشىلەرگىمۇ ھۇجۇم قىلىدۇ. مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھاغا تىل تەككۈزۈشتىن قورۇنمايدۇ.

◆ مۇغالات (بەلگۈلىمىدىن ھالقىپ مۇبالىغە قىلىش): ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ شەخسىيەتتى توغرىسىدا مۇبالىغە قىلىشقان. شىئەلەرنىڭ سەبەئىيەگە ئوخشىغان مۇبالىغە قىلغۇچىلىرى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئىلاھلىق دەرىجىسىگە كۆتۈرگەن. بەزىلىرى، جىبرىئىل پەيغەمبەرلىكىنى ئېلىپ چۈشۈشتە خاتالىشىپ، ئەلىگە چۈشۈشنىڭ ئورنىغا مۇھەممەدكە چۈشكەن، دېيىشىدۇ؛ چۈنكى، گويا قاغا قاغىغا ئوخشىغاندەك، ئەلىمۇ پەيغەمبەرگە ئوخشايتتى، دېيىشىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن "غەرابىيە" دەپ ئاتاشقان.

◆ غەدىر خەم بايرىمى: بۇ زۇلھەججە ئېيىنىڭ ئون سەككىزىنچى كۈنىگە توغرا كىلىدىغان بىر بايرام بولۇپ، قۇربان ۋە رۇزا ھېيتلىرىدىن مۇھىم، دەپ بىلىدۇ، ئۇنى چوڭ ھېيت، دەپ ئاتايدۇ. بۇ كۈندە رۇزا تۇتۇش ئۇلار ئۈچۈن سۈننەت مۇئەككەدە (تەكىتلەنگەن سۈننەت) دۇر. بۇ كۈننى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىدىن كېيىن ئەلىنىڭ خەلىپە بولۇشىغا ۋەسىيەت قالدۇرغان كۈن، دەپ داۋا قىلىشىدۇ.

◆ پارسىلارنىڭ نورۇز بايرىمىنى ئولۇغلايدۇ، بەزىلىرى "نورۇز كۈنىدە يۇيۇنۇشنى سۈننەت" دەپ قارايدۇ.

◆ ئۇلارنىڭ رەبىئۇل ئەۋۋەل ئېيىنىڭ توققۇزىنچى كۈنى ئۆتكۈزىدىغان بىر بايرىمى بار. بۇ ئۇلارنىڭ ئاتىسى بابا شۇجائۇددىننىڭ بايرىمىدۇر. بۇ لەقەمنى ئۇلار ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئۆلتۈرۈش ئىشىنى ئورۇنلىغان ئەبۇ لوئىلۇد ئەلمەجۇسىغىمۇ قويغان.

ھازىرقى زاماندىكى بەزى شىئەلەر فاتىمەنىڭ قۇرئىنى، خەلىپىلەردىن يۈز ئۆرۈش ۋە بۇ ئېنىقلىمىدا كەلگەن بەزى باشقا ئىشلارنى ئىنكار قىلىدۇ. ئەمما، بۇ مەسىلىلەر، ئۇلارنىڭ كىتابلىرىدا مەۋجۇت بولۇپ، ئالدىنقى قاتاردىكى ئۆلىمالىرى بۇلار بىلەن ئالاقىسىنى ئۈزۈمگەن، ھەتتا بۇلارنىڭ ئارىسىدا شىئەلەرنىڭ ئۆزلىرىمۇ بار. بۇ خىل ئىنكار قىلىش، بەزى ئىبادەتلەرنى ئاشكارا قىلىدىغان باشقا ئىسلامىي پىرقىلەرگە قارشى تەتبىقلىغان "تەقىيە" بولۇپ، ئۇنى مەخپى قىلىپ، قارشى مەيداندا تۇرىدىغانلىقىغا ئائىت بىرىلگەن سىگنالدىن ئىبارەت.

◆ تەسەللى بىرىش، قايغۇرۇش، سۈرەت تارتىش، كۆكرەكلىرىگە ئۇرۇش قاتارلىق پائالىيەتلەرنى، نۇرغۇنلىغان ھارام قىلىنغان ئىشلارنى مۇھەررەم ئېيىنىڭ ئونىنچى كۈنى ئېلىپ بارىدۇ ۋە بۇلارنى ئاللاھ تائالاغا يېقىنلاشتۇرىدۇ، گۇناھ ۋە جىنايەتلىرىنى يۇيىدۇ، دەپ ئېتىقاد قىلىدۇ. كەربالا، نەجەق، قۇم... قاتارلىق جايلاردىكى مۇقەددەس جايلارنى زىيارەت قىلغانلار بۇ ھەيران قالارلىق ئىشلارنى كۆرىدۇ.

ئەقەدە ۋە پىكىرلىرىنىڭ يىلتىزلىرى:

◆ شىئە ئەقىدىسىدە ۋارىسلىق ۋە پادىشاھلىق دىنىغا ئىشىنىدىغان پارىسلارنىڭ ئەقىدىلىرى ئەكس ئەتكەن. پارىسلار ئۆزلىرىنىڭ شانۇ - شەۋكىتىنى بىتچىت قىلغان ئىسلامدىن ئىسلام نامى بىلەن ئىتىقام ئېلىش ئۈچۈن بۇنىڭغا ھەسسە قوشقان.

◆ شىئەلەرنىڭ پىكىرى بۇددىزم، مانىي ۋە براھمانغا ئوخشىغان ئاسىيا ئەقىدىلىرىدىن كەلگەن پىكىرلەر بىلەن ئارىلىشىپ كەتكەن. ئۇلار "تەناسۇخ" ۋە "ھۇلۇل" قارىشىنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ.

◆ شىئەلەر پىكىرلىرىنى ئاشۇرىيە ۋە بابىل بۇتپەرەستلىكىنىڭ ئىزلىرىنى كۆتۈرۈپ يۈرۈيدىغان يەھۇدىيلاردىن قوبۇل قىلغان.

◆ ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالب ۋە ئال بەيت توغرىسىدىكى سۆزلىرى خىرىستىيانلارنىڭ ئىيسا ئەلەيھىسسالام توغرىسىدىكى سۆزلىرى بىلەن بىر يەردىن چىقىدۇ. ئۇلارغا بايراملىرىنىڭ، سۈرەتلىرىنىڭ كۆپلىگى ۋە ئادەتتىن تاشقىرى ئىشلارنى ئويدۇرۇپ چىقىپ، ئىماملارغا ئائىت، دەپ قاراشلىرىدا ئوخشايدۇ.

تارقىلىشى ۋە تەسىر دائىرىسى:

ئىمامچىلىقنى ياقلايدىغان شىئەلەرنىڭ ئون ئىككى ئىمام پىرقىسى ھازىر ئىرانغا تارقالغان ۋە شۇ يەرگە مەركەزلەشكەن. ئىراقتىمۇ خېلى كۆپ ساندا ئىمامچى شىئەلەر بار. ئۇلارنىڭ مەۋجۇتلىقى پاكىستانغىمۇ سوزۇلغان. لىۋىيەدىمۇ ئەگەشكۈچىلىرى بار. ئەمما سۈرىيەدىكىلىرى ئاز ساندا بولۇپ، رادىكال شىئەلەردىن نۇسەيرىيلەر بىلەن قۇيۇق مۇناسىۋەت قىلىدۇ.

يۇقىرىقىلاردىن شۇ نەرسە ئايدىڭلىشىدۇكى: دەسلەپكى شىئەلەر ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالبىنىڭ خەلىپىلىكىگە ئەڭ ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى تەكىتلەيدىغان بىر پارتىيە سۈپىتىدە مەيدانغا كەلگەن، كېيىن تەرەققىي قىلىپ، ئەقىدىگە ساھىب بىر پىرقىگە، ئىسلام ۋە مۇسۇلمان دۆلىتىگە سۈيىقەست قىلىشنى مەقسەت قىلغانلارنىڭ ھەممىسىنى

"تەناسۇخ" ئۆلگەن ئادەمنىڭ روھىنىڭ باشقا بىر ئادەمگە كۆچىدىغانلىقىنى تەكىتلەيدىغان ئېتىقاد. "ھۇلۇل" خالىقنىڭ مەخلۇقتا مۇجەسسەملىنىشىنى تەكىتلەيدىغان ئېتىقاد - تەرجىمان

بايرىقى ئاستىغا ئالدىغان سىياسىي ئېقىمغا ئايلانغان. ئىسلام تارىخىنى كۆزىتىپ چىققانلار ھەر قانداق ئىنىقلاپ، ئانا دۆلەتتىن بۆلۈنۈش ياكى ئەقىدىگە ئائىت مەسىلىلەردە شىئەلەرنىڭ ئوخشىمىغان پىرقىلىرىنىڭ بارلىقىنى ياكى ئۇلارنىڭ بۇ مەسىلىلەر بىلەن ئالاقىدار ئىكەنلىكىنى بايقايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلام تارىخى نۇرغۇنلىغان ئىنىقلاپ ۋە بۆلۈنۈشلەرگە تولغان. مۇسۇلمانلارنىڭ ئارىسىدا بۇ خىل ئىختىلاپلارنىڭ ئۆزلۈكسىز داۋاملىشىشىغا كۆڭۈل بۆلىدىغان رەزىل ئامىللارنىڭ بولغانلىقى سەۋەبلىك قېيىنچىلىقلار تۈگىمىگەن، ئىختىلاپ داۋاملاشقان. ھەتتا شىئە ئىسلامىدىن تامامەن پەرقلىنىدىغان بىر دىنغا ئايلىنىپ قالغىلى ئازلا قالغان. غەربنىڭ ئورگانلىرى ۋە شەرقشۇناسلار مۇسۇلمانلارنى شىئە ۋە بىر - بىرىگە قارشى پارتىيىلەر، دەپ تەسۋىرلەش ئۈچۈن بۇ ئىختىلاپلارنى غەنىمەت بىلگەن. ھەتتا، ئىسلامنى پىرقىلىرىنىڭ سانى يۈزگە يەتكەن خىرىستىيان دىنى بىلەن سېلىشتۇرىدىغان بولغان.

ئەتراپلىق مەلۇمات ئۈچۈن پايدىلىنىش مەنبەلىرى:

- مۇھەممەد ئەبۇ زۆھرە: **المذاهب الإسلامية** - نەمۇزە جىيىيە باسمىخانسى - قاھىرە.
- ئەبۇلھەسسەن ئەلئەششەرىي: **مقالات الإسلاميين** - بىرىنچى نەشىرى، 1379ھ/1969م.
- مۇھەممەد ئەبۇ زۆھرە: **الشافعي** - ئەرەب پىكىر نەشرىياتى - مىسىر.
- د. ئابدۇللاھ فەيىياز: **تاريخ الإمامية وأسلافهم من الشيعة** - ئەسئەد باسمىخانسى - باغداد، 1970م.
- د. سابىر تائىمىمە: **دراسات في الفرق** - مائارىپ كىتابخانىسى - رىياد، 1401ھ/1981م.
- مۇھەببۇددىن ئەلخەتەيب (تەھقىقلىغۇچى): **مختصر التحفة الإثنا عشرية** - سەلەپىيە باسمىخانسى - قاھىرە، 1373ھ.
- ئەبۇلفەتھ ئەششەھرىستانىي: **الملل والنحل** - مەرپەت نەشرىياتى - بېيرۇت، ئىككىنچى نەشىرى، 1395ھ/1975م.
- ئەھسان ئىلاھىي زەھىير: **الشيعة والسنة** - تەرجىمانۇسسۇننە ئىدارىسى - لاھور - پاكىستان، بەشىنچى نەشىرى، 1397ھ/1977م.
- ئەھسان ئىلاھىي زەھىير: **الشيعة والتشيع** - تەرجىمانۇسسۇننە ئىدارىسى - لاھور - بىرىنچى نەشىرى، 1404ھ/1984م.
- ئەھسان ئىلاھىي زەھىير: **الشيعة وأهل البيت** - تەرجىمانۇسسۇننە ئىدارىسى - ئۈچىنچى نەشىرى، 1403ھ/1983م.

- ئىبنى ھەزم: الفصل في الملل والأحواء والنحل - جددہ ، 1402ھ / 1982م نەشرى .
- مۇھەببۇددىن ئەلخەتەيب: الخطوط العريضة - بەشنجى نەشرى - قاھىرە ، سەلەپىيە باسماخانىسى - 1388ھ .
- ئەللامە دوكتور مۇسا ئەلمەسۇۋى: الصراع بين الشيعة والتشيع ، 1408ھ .
- د.سۇلەيمان ئىبنى فەھد ئەلئوۋدە: عبدالله بن سبأ وأثره في إحداث الفتنة في الإسلام ، ئىككىنچى نەشرى - رىياد ، تەيىبە نەشرىياتى .
- د.ناسر ئىبنى ئابدۇللاھ ئەلقەففارى: التقريب بين السنة والشيعة ، تۆتىنچى نەشرى ، رىياد - تەيىبە نەشرىياتى ، 1416ھ .